

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֶה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לְחֻמִּי לְאִשֵּׁי רִיחַ זִיזֹזִי
תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְיֻב לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים: וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֹלֶת לַמִּזְבֵּחַ בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֵת הַהֵי"ן: עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה
בַּבֹּקֶר סִנִּי לַרִּיחַ זִיזֹזֹן אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת
הַהֵי"ן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ גִּסָּךְ שֶׁכֶר לַיהוָה:
וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּזְבֹּחַ
הַבֹּקֶר וְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ זִיזֹזֹן
לַיהוָה: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט שְׁנֵי־כְבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִזְבֵּחַ בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת שְׁבִיט בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֹלֹת
הַתָּמִיד וְנִסְכָּה: וּבְרֹאשֵׁי זִדְשֵׁיכֶם תִּקְרְיֻבוּ
עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבָעָה תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִזְבֵּחַ בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִזְבֵּחַ בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאִיל
הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרוֹן סֹלֶת מִזְבֵּחַ בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ זִיזֹזֹן אִשָּׁה לַיהוָה:
וְנִסְפִיהֶם זִזִּי הַהֵי"ן יִהְיֶה לֶפָר וּשְׁלִישִׁת הַהֵי"ן
לְאִיל וּרְבִיעֵת הַהֵי"ן לַכֶּבֶשׂ יִין זֹאת עֹלֹת זִדְשֵׁי
בְּזִדְשׁוֹ לְזִדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עֲלִים אֶחָד לְזִטָּאת
לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

וידבר יהוה אל־משה לאמר צו את־בני ישראל
ואמרת אליהם את־קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי
תשמרו להקריב לי במועדו ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני־שנה
תמימם שנים ליום עלה תמיד את־הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים ועשירית האיפה סלת מנחה בלולה
בשמן כתיף רביעת ההין עלת תמיד העשה
בהר סיני לריח ניחוח אשה ליהוה ונסכו רביעת
ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחות
הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחוח
ליהוה וביום השבת שני־כבשים
בני־שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן ונסכו עלת שבת בשבתו על־עלת התמיד
ונסכה ובראשי זדשיכם תקריבו עלה
ליהוה פרים בני־בקר שנים ואיל אחד כבשים
בני־שנה שבעה תמימם וש'לשה עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד ועשרון
עשירון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
עלה ריח ניחוח אשה ליהוה ונסכיהם וזצי ההין
יהיה לפר וש'לישת ההין לאיל ורביעת ההין
לכבש יין זאת עלת זדש בזדשו לזדשי השנה:
ושעיר עזים אחד לזטאת ליהוה על־עלת
התמיד יעשה ונסכו